

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8Csp/144/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417204662
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Šteffel
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8417204662.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom JUDr. Jurajom Šteffelom v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou: JUDr. Andrea Cviková, s. r. o. so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, proti žalovanému: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. X, C.: XXX XX, občan SR, za účasti osobitného subjektu: Občianske združenie Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, so sídlom Petzwalova 12, Nitra, IČO: 42 205 735, právne zastúpeného: JUDr. Roman Jurík, advokát so sídlom Jazerná 19, Nové Zámky, o zaplatenie 962,92 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamieťa.
- II. Žalovanému sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.
- III. Osobitný subjekt má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa na žalovanom domáhal zaplatenia istiny s príslušenstvom uvedeným v záhlaví rozsudku.
2. Žalobu odôvodnil tvrdením, podľa ktorého 18.02.2014 uzavrel so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500041163, na základe ktorej mu poskytol úver v celkovej výške 1027,21 eur. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 64,29 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v Zmluve.
3. Žalovaný sa podľa žalobcu dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatil len 64,29 eur.
4. Keďže žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky č. 2 viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. okamžitú splatnosť úveru s tým, že žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok v celkovej výške 962,92 eur.
5. Žalovaný dlh voči žalobcovi uznal čo do dôvodu i výšky. Uviedol však, že je nezamestnaný, poberá podporu v nezamestnanosti a vyslovil súhlas s pribratím osobitného subjektu do konania.
6. Osobitný subjekt na predbežnom prejednaní sporu upozornil, že žalobca sa snaží obísť kontrolu neprijateľnosti zmluvných podmienok keďže viacnásobne porušil zákon o spotrebiteľských úveroch.

7. Namietol premlčanie práva žalobcu na druhú splátku vo výške 64,29 eur splatnú 01.05.2014, keďže žaloba bola podaná 15.05.2017.

8. Poukázal na neprijateľnosť zmluvnej podmienky obsiahnutej v ust. bodu 8 dohody o poskytnutí služieb vo výške 172,79 eur spočívajúcej v skutočnosti, že za túto sumu sa žalobca v postavení veriteľa žalovanému v postavení spotrebiteľa nezaviazal na poskytnutie žiadnej služby.

9. Osobitný subjekt poukázal v širšom kontexte na porušovanie zákona žalobcom, keďže napriek rozhodnutiam súdov o neprijateľnosti zmluvných podmienok tieto naďalej vo svojej činnosti používa. Preto by mu nemala byť poskytnutá ochrana súdu hoci žaluje len zaplatenie istiny a úroku z omeškania. Navrhol žalobu zamietnuť z dôvodu rozporu konania žalobcu s dobrými mravmi.

10. Súd prvej inštancie v záujme zachovania práva na spravodlivý proces poskytol po predbežnom prejednaní sporu (konané v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu) žalobcovi priestor na vyjadrenie k tvrdeniam osobitného subjektu.

11. K námietke premlčania práva na zaplatenie druhej splátky žalobca uviedol, že ju treba hodnotiť vo vzťahu k predmetu konania. Predmetom konania v danom prípade je pohľadávka vo výške 962,92 eur (rozdiel medzi sumou úveru 1027,21 eur a vrátenou sumou 64,29 eur. Vychádzajúc z toho, že pri počte splátok 42 pripadá na jednu splátku časť vo výške 24,45 eur úhradou sumy 64,29 eur došlo podľa žalobcu k zaplateniu takejto splátky so splatnosťou k 01.04.2014, 01.05.2015 a časti splátky splatnej k 01.06.2015. Žaloba bola preto podľa žalobcu podaná včas. Podotkol, že námietka premlčania je obsahovo obmedzená k časti žalovanej sumy a nie k celej sume.

12. V súvislosti s posudzovaním schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver žalobca v reakcii na tvrdenie osobitného subjektu uviedol, že uvádzanie údajov o overovaní schopnosti splácať úver nie je a nemusí byť, keďže to nemá pre daný spor žiaden význam. Žalobca predložil dokument o sociálno-ekonomickej situácii žalovaného pred uzavretím zmluvy. Z neho je zrejmé, že žalovaný preukazoval príjem vo výške 478 eur + 47.04 eur a výdavky vo výške 408,29. Na základe toho bola žalobcom ustálená suma voľných zdrojov vo výške 116,75 eur.

13. Správnosť údajov je podľa žalobcu overená podpisom žalovaného. Poukázal na ust. §7 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy.

14. V reakcii na tvrdenia žalobcu osobitný subjekt vychádzajúc z indikatívnej informácie z Centrálného registra exekúcií z 21.10.2019, navrhol obstarat' a vykonať dôkaz - oboznámenie s obsahom spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9Er 307 / 2017.

15. Vzhľadom na pasivitu žalobcu prejavujúcu sa v jeho neúčastiach na úkonoch súdu prvej inštancie bol o návrhu osobitného subjektu na dokazovanie upovedomený jeho právny zástupca. Podanie mu bolo doručené prostredníctvom elektronickej pošty 21.11.2019, na tento návrh nereagoval.

16. Zo zmluvy o revolvingovom úvere mal súd preukázané tvrdenia žalobcu o tom, že žalovanému poskytol úver v celkovej výške 1027,21 eur, že žalovaný sa úver zaviazal splatiť s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 64,29 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v Zmluve, v ďalšom, že sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 2, a že do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatil len 64,29 eur.

17. Keďže žalovaný bol v omeškani s úhradou splátky č. 2 viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. okamžitú splatnosť úveru s tým, že žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok v celkovej výške 962,92 eur táto skutočnosť je zrejmá z listinného dôkazu označeného ako „Oznámenie o zosplatnení“ zo 14.07.2014 v spojení so Zmluvou č. 8500041163 ako listinným dôkazom.

18. Uvedené právne skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

19. Spornou bola skutočnosť, či si žalobca v právnom postavení veriteľa splnil svoju právnu povinnosť podľa ust. §7 ods. 1 Zákona č. 129 / 2010 o spotrebiteľských úveroch.

20. Právne vzťahy sporových strán sa riadia ust. §52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje (ust. §1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

22. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (ust. §2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch).

23. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa §565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (ust. §53 ods. 9 OZ).

24. Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (ust. §7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z.).

26. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom (ust. §7 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z.).

27. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa §7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa §7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa §7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (ust. §11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z.).

28. V konaní pred súdom prvej inštancie žalobca navrhol na preukázanie splnenia povinnosti podľa ust. §7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. listinný dôkaz označený ako „Hodnotenie dlžníka (žiadateľa o poskytnutie úveru). Tento súd vykonal postupom podľa ust. §204 C. s. p., keďže jeho obsah ani samotná listina neboli protistranou ani osobitným subjektom spochybnené.

29. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, v ktorej v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektoorej zo strán rozpočtu sama osebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

30. Podľa čl. 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

31. Podľa bodu 26. preambuly vyššie citovanej Smernice členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch.

32. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (1), veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

33. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190), posudzoval dodržanie takýchto hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti, upravenej v článku 8 smernice 2008/48 <<http://merit.slv.cz/8smernice2008/48>>, preveriť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa.

34. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, body 52 a 53) (bod 64., 65. Rozsudku SD vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej).

35. V tejto súvislosti sa poukazuje na Rozsudok Súdneho dvor EÚ z 18.12.2014, CA Consumer Finance SA, C-449/13, podľa ktorého Článok 8 ods. 1 Smernice č. 2008/48, sa má vykladať v tom zmysle, že jednak nebráni, aby sa ohodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa uskutočnilo len na základe ním predložených informácií za predpokladu, že sú tieto informácie dostatočné a že k obyčajným vyhláseniam spotrebiteľa sú pripojené dôkazy, a jednak veriteľovi neukladá povinnosť systematicky overovať pravosť informácií poskytnutých spotrebiteľom.

36. Z vykonaného dokazovania v prejednávanej spore je zrejmé, že žalobca hodnotil schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver výlučne na podklade informácií poskytnutých žalovaným v predtlačenom formulári datovanom 18.02.2014. Žalovaný svoje deklarované príjmy a výdavky žiadnym spôsobom nepreukázal, keďže žalobca na ich preukázanie ani netrval.

37. Možno preto uzavrieť, že žalobca v právnom postavení veriteľa nespĺnil povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti žalovaného v právnom postavení spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď vychádzal z objektívne nedoloženého osobného vyhlásenia dlžníka o jeho osobných, zárobkových a majetkových pomeroch. Dostatočnými informáciami dokladujúcimi schopnosť spotrebiteľa splácať nie sú považované informácie získané výlučne od spotrebiteľa. Odborná starostlivosť predpokladá údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, overiť, resp. objektívne preukázať minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka zdroj jeho príjmu (v danom prípade vo výške 478 eur). Kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie akými sú napríklad štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime, priemerných výdavkoch obyvateľstva a pod. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie len tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (pozri Rozsudok NS ČR z 25.07.2018, sp. zn. 33Cdo 2178 / 2018).

38. Podľa ust. §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

39. Žalobca sa pri uzatváraní úverovej zmluvy zameral len na zistenie pomerov žalovaného a jeho schopnosť splácať úver komplexne neskúmal. V priebehu konania žalobca nepreukázal, žeby mal snahu s odbornou starostlivosťou zisťovať celkovú zadlženosť žalovaného a teda jej schopnosť platiť poskytnutý úver. Žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou a ani so zaužívanou praxou a zvyklosťami pri poskytovaní úverov. Takéto jeho konanie nie je možné hodnotiť inak ako konanie priečiace sa dobrým mravom v dôsledku čoho je uzatvorená zmluva neplatná podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/134/2012 <<http://merit.slv.cz/7Co/134/2012>> z 24.01.2013).

40. Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý hrubo porušil povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa, keďže pri absencii dokladov, ktoré by preukazovali údaje poskytnuté spotrebiteľom tomuto poskytol úver bez zistenia jeho účelu.

41. Súd má v danom prípade za to, že ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> nepôsobí dostatočne odrádzajúco, a preto je dôvodné aplikovať ustanovenie §3 ods. 1 generálneho zákona - Občianskeho zákonníka o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu.

42. Prístup spotrebiteľa je prirodzený, čo sa ale nedá povedať o veriteľovi, ktorý je podnikateľom v oblasti sledovanej centrálnou bankou. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu bez toho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznatelný. Je nelogické až hazardné, poskytovať úver osobe za podmienok, ktoré neprivodia nič iné len následný súdny spor, exekúciu, navyšovanie zadlženia.

43. Ak Súdny dvor uznal ako odrádzajúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru súdu prvej inštancie na mieste aplikovať ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke (pozri Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 28.10.2016, sp. zn. 6Co 171/2016).

44. V prejednávanom spore tak súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, a preto ju zamietol.

45. Žalovaný bol v konaní úspešný. Právo na náhradu trov konania voči žalobcovi neuplatnil, ani mu z obsahu spisu žiadne trovy nevyplývajú, a preto bolo o nich rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku II tohto rozsudku.

46. Osobitný subjekt bol v konaní plne úspešný, a preto mu bol, aplikujúc zásadu úspechu v konaní podľa ust. §255 C. s. p., priznaný voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorého rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.